

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/70/2022
Identifikačné číslo spisu:	6121209869
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6121209869.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v spore žalobcu Stavebniny SERES, s.r.o., so sídlom Budovateľská č. 5941/7, Dunajská Streda, IČO: 44 874 472, zastúpeného advokátom JUDr. Zsoltom Hodosim, so sídlom Veľkobláhovská č. 6750, Dunajská Streda, proti žalovanému Gabriel Őszi - CONTENT, so sídlom Hlavná č. 209/7, Komárno, Nová Stráž, IČO: 14 144 697, zastúpenému advokátkou JUDr. Máriou Kanthovou, Župná č. 20, Komárno, o zaplatenie 1.298,23 € s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/8/2022-211 z 12. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Komárno (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom pre zmeškanie č. k. 5Cb/28/2021-132 z 5. októbra 2021 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 312,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.154,23 € za obdobie od 20. októbra 2020 do 24. februára 2021, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 168,- € za obdobie od 25. februára 2021 do zaplatenia a paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žaloby (o zaplatenie 986,23 €) súd konanie zastavil pre čiastočné späťvzatie žalobného návrhu a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9Up/40/2021 sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.298,23 € s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Up/40/2021-40 z 20. januára 2021 podal žalovaný včas odôvodnený odpor, ktorý platobný rozkaz zrušil.

2 Okresný súd Komárno, ktorému bola vec postúpená na jej prejednanie a rozhodnutie ako súdu príslušnému v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 a 275 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) z dôvodu, že žalovaný sa nariadeného ústneho pojednávania nezúčastnil, pričom doručenie predvolania mal riadne vykázané, zatiaľ čo žalobca na pojednávaní navrhol konanie v späťvzatej časti zastaviť a v ostatnej časti o nároku žalobcu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvej inštancie ozrejmil, že nariadil vo veci ústne pojednávanie, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, pričom svoju neúčast' neospravedlnil dôležitými dôvodmi podľa § 183 CSP. Na termín pojednávania bol riadne a včas predvolaný predvolaním z 13. septembra 2021, ktoré mal žalovaný doručené do vlastných rúk (s tzv. „fikciou doručenia“) 29. septembra 2021 a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca svoj návrh na zaplatenie sumy 1.298,23 € s príslušenstvom a náhradu trov konania odôvodnil tým, že dňa 6. októbra 2020 o 8.01 hodine emailovou správou z emailovej adresy vargova@seres.sk zaslanou na emailovú adresu content@mail.t-com.sk objednal u žalovaného stavebný materiál pre svojho zákazníka. Jednalo sa o zámkovú dlažbu značky Antico, plotový systém značky Antico a obrubník značky Jubileum. Žalovaný žiadal kúpnu cenu za tento stavebný materiál vo výške 2.154,23 € zaplatiť vopred, výšku kúpnej ceny oznámil konateľovi žalobcu formou SMS správy. Číslo účtu žalovaného, v prospech ktorého bolo potrebné kúpnu cenu vopred zaplatiť bolo žalobcovi známe z dôvodu dovedajšej spolupráce sporových strán. Zo žaloby ďalej vyplývalo, že 6. októbra 2020 žalobca zaplatil dohodnutú kúpnu cenu hotovostným vkladom v prospech účtu žalovaného. Na základe telefonického dojednania bolo k žalovanému za účelom prevzatia tovaru vyslané motorové vozidlo žalobcu. Podľa tvrdenia žalobcu, žalovaný k rukám povereného zamestnanca žalobcu tovar nevydal a tiež mu nevrátil kúpnu cenu 2.154,23 € za neuskutočnený obchod. Malo sa tak stať pretože účet žalovaného bol exekučne blokový a žalovaný sa nedostal ku kúpnej cene zaplatenej žalobcom. Žalovaný sa následne snažil situáciu zmierniť tým, že 13. októbra 2020 odovzdal konateľovi žalobcu v hotovosti sumu 500,- € a nasledujúci deň 14. októbra 2020 vložil na účet žalobcu bez uvedenia dôvodu sumu 500,- €. Odovzdanie hotovosti vo výške 500,- € bolo potvrdené výdavkovým pokladničným dokladom, takto vrátená suma bola zaúčtovaná ako vrátenie kúpnej ceny zo zmareného obchodu. Z obsahu žaloby tiež vyplývalo, že žalobca listom z 12. októbra 2020 oznámil žalovanému, že na plnení žalovaného, t. j. na dodávke tovaru netrvá a z dôvodu podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpil od kúpnej zmluvy a žiadal vrátenie zaplatenej kúpnej ceny (v danom okamihu v plnej sume 2.154,23 €, nakoľko k čiastočným plneniam zo strany žalovaného v prospech žalobcu došlo až 13. októbra 2020 a 14. októbra 2020). Následne žalobca objednal u žalovaného ďalší tovar, ktorý bolo potrebné prevziať od spoločnosti AUSTRIA BETON WERK s.r.o. Dňa 16. októbra 2020 sa vozidlo spoločnosti COBURG, spol. s.r.o. objednané žalobcom za účelom prepravy tovaru zo spoločnosti AUSTRIA BETON WERK s.r.o. dostavilo do miesta určenia v obci Kráľová pri Senci, avšak tovar nebol spoločnosťou AUSTRIA BETON WERK s.r.o. vydaný s odôvodnením, že nedošlo k preúčtovaniu žiadaných finančných prostriedkov od žalovaného (žalovaný nezaplatil za tovar kúpnu cenu). Žalobca ďalej v žalobnom návrhu uviedol, že spoločnosť COBURG, spol. s.r.o. mu vystavila za zmarenú prepravu faktúru č. 20201676 na sumu 144,- €, ktorú uhradil dňa 9. decembra 2020. Nárok na zaplatenie sumy 144,- € žalobca právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody, keďže žalovaný potvrdil žalobcovi objednávku, pričom tovar mu nedodal, resp. nezabezpečil, aby tovar mohol byť žalobcovi vydaný, pretože sám nezaplatil za tovar svojmu dodávateľovi. Žalobca v legitímnom očakávaní dodania tovaru vynaložil sumu 144,- € za účelom prevzatia tovaru titulom prepravných nákladov. Žalobca popri práve na zaplatenie istín v súčte (1.154,23 € + 144,- €) 1.298,23 € a vyššie uvedeného príslušenstva pohľadávky žiadal od žalovaného nahradiť i trovy konania. Žalobca pred rozhodnutím vo veci zbral svoj návrh čiastočne späť, a to v časti istiny 986,23 €, ktorá mu bola žalovaným dodatočne zaplatená 24. februára 2021.

3 Na základe odvolania podaného žalovaným Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 26Cob/8/2022-211 z 12. mája 2022 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Žalovaný odvolanie voči rozsudku podal z dôvodu podľa §

356 písm. b/ CSP, a to že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. K uvedenej odvolacej námietke Krajský súd v Nitre uviedol, že z obsahu spisu ako i z konania predchádzajúceho vydaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia mal za preukázané, že zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k žiadnemu procesnému pochybeniu, z ktorého by vyplývalo nesplnenie podmienok pre rozhodnutie veci rozsudkom pre zmeškanie. Ozrejmil, že z obsahu spisu je zrejmé, že proti platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní podal žalovaný včasný odpor, súčasťou ktorého bola i námietka, že vklad, ktorý žiadal žalobca vrátiť bol vkladom na účet nepatriaci žalovanému. Na návrh žalobcu súd prvej inštancie pokračoval v konaní a žalovaný podal vo veci vyjadrenie, kde zotrval na dôvode uvedenom v odpore, a to že účet, na ktorý vložil žalobca predmetné finančné prostriedky, nebol účtom patriacim žalovanému. Súd prvej inštancie následne vo veci nariadil pojednávanie na 5. októbra 2021 o 10:00 hodine, na ktoré riadne predvolal žalobcu, ako aj žalovaného, pričom súčasťou predvolania bolo aj poučenie žalovaného o možnosti súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie v súlade s ust. § 274 CSP s uvedením podmienok, za splnenia ktorých tak môže súd rozhodnúť. Predvolanie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk tzv. fikciou doručenia 29. septembra 2021. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a svoju neprítomnosť súdu žiadnym spôsobom neospravedlnil. Pretože žalobca na pojednávaní navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, súd prvej inštancie postupoval v zmysle § 274 CSP, keďže obe podmienky na to, aby mohol rozhodnúť v zmysle citovaného ustanovenia mal splnené. Žalovaný bol na pojednávanie riadne predvolaný, poučený o možnosti súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, zatiaľ čo svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne neospravedlnil. Odvolací súd k uvedenému poznamenal, že po doručení rozsudku súdu prvej inštancie žalovanému, žalovaný mohol v zmysle poučenia obsiahnutého v rozsudku podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 2 CSP (žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie), resp. mohol podať odvolanie podľa § 356 písm. b/ CSP (neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie). Žalovaný využil možnosť podania odvolania podľa § 356 CSP, pričom v odvolaní neuviedol žiadny ospravedlniteľný dôvod brániaci mu v účasti na pojednávaní. Odvolací súd konštatoval, že keďže z odvolania nevypĺyvala konkretizácia podmienok, ktoré podľa žalovaného splnené neboli, súd dospel k záveru, že pod takou podmienkou žalovaný rozumel nedostatok jeho pasívnej legitimácie. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania teda namietal nesplnenie všeobecných procesných podmienok, za ktorú zrejme považoval i otázku pasívnej legitimácie žalovaného. Odvolací súd k námietke nedostatku pasívnej legitimácie poznamenal, že pasívna legitimácia medzi procesné podmienky podľa § 161 CSP nepatrí, nakoľko jej nedostatok nemá za následok zastavenie konania, ale súd ju skúma počas konania a dokazovania, pričom jej nedostatok nebráni pokračovaniu konania, ale má za následok zamietnutie žaloby. Vychádzajúc z uvedeného uzavrel, že žalovaný nepreukázal existenciu procesných podmienok, ktoré by bránili vydaniu rozsudku pre zmeškanie, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Domnieval sa, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 274 CSP, keď rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, pretože podmienky na jeho vydanie boli splnené. Obsahom žaloby boli totiž tvrdenia vedúce k záveru, že na ich základe je možné výrokom rozsudku priznať požadované plnenie, uvedené tvrdenia žalobca podporil i listinnými dôkazmi a žalobca prítomný na pojednávaní navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že v súlade s ust. § 255 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4 Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako i rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 449 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 450 CSP v celom rozsahu zrušil, žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov prvostupňového, odvolacieho i dovolacieho konania v rozsahu 100%. Prípustnosť aj dôvodnosť dovolania odôvodnil s poukazom na ust. § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie i odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnili strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný v danej súvislosti poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci sa jedná o riešenie otázok zásadného právneho významu a napĺňanie princípu právnej istoty. Výslovil, že podľa jeho názoru rozhodnutím odvolacieho súdu (i súdu prvej inštancie) došlo k závažnému procesnému pochybeniu, pretože rozhodnutie bolo postihnuté nesprávnym právnym posúdením veci. Dovolateľ sa

domnieval, že odvolací súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie bolo v rozpore s listinnými dôkazmi, ktoré boli založené v spise. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie ani odvolací súd sa náležite neoboznámili s obsahom žaloby, s vyjadreniami žalovaného a listinnými dôkazmi založenými v spise. Žalovaný totiž už v odpore poukázal na to, že účet na ktorý žalobca vložil kúpnu cenu za objednaný tovar nebol jeho účtom. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odporu žalovaný vyslovil, že so žalobcom neuzatvoril žiadny obchodnoprávny vzťah a účet, na ktorý bola vložená kúpna cena nebol jeho účtom. Na dožiadanie súdu prvej inštancie spoločnosť VÚB, a.s. zaslala súdu údaje o majiteľovi účtu a výpis z účtu, na ktorý žalobca 6. októbra 2020 vložil hotovosť 2.154,23 € s tým, že majiteľom účtu bola spoločnosť Coontent s.r.o., so sídlom Hlavná, Nová Stráž č. 7, Komárno, IČO: 51 111 136. Právny zástupca žalobcu listom zo 14. septembra 2021 oznámil súdu prvej inštancie, že žalovaný 24. februára 2021 zaplatil na účet žalobcu sumu 986,23 €, v dôsledku čoho žalobca zobral žalobu v danej časti späť. Dovolateľ poukázal na to, že prílohou podania bol výpis z účtu žalobcu, z ktorého bolo zrejmé, že uvedenú sumu nezaplatil žalovaný, ale spoločnosť Coontent s.r.o. Dovolateľ namietol, že žalobca za žalovaného označil fyzickú osobu podnikajúcu ako SZČO Gabriel Ōszi - CONTENT, so sídlom Hlavná č. 209/7, Komárno - Nová Stráž, IČO: 14 144 697, avšak obchodnoprávny vzťah na základe objednávky žalobcu na kúpu stavebného materiálu vznikol medzi žalobcom a spoločnosťou Coontent s.r.o., so sídlom Hlavná, Nová Stráž č. 7, Komárno, IČO: 51 111 136. Dovolateľ v závere dovolania poznamenal, že žalobca podal proti žalovanému návrh na vymozenie predmetnej pohľadávky v exekučnom konaní. Okresný súd Banská Bystrica vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 60Ek/1973/2022, pričom vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Erika Tótha, so sídlom Piaristická č. 2, Nitra.

5 K dovolaniu žalovaného podal žalobca včas písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že podané dovolanie svojim obsahom pôsobí zmätočne. Poukázal na to, že dovolateľ za dovolací dôvod označil dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, avšak v dovolaní namietol nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (rovnako súdom prvej inštancie), čo ale v súlade s § 432 CSP zodpovedá vymedzeniu iného dovolacieho dôvodu, a to dôvodu podľa § 421 CSP. Žalobca sa domnieval, že dovolateľ síce k namietnutému nesprávnemu procesnému postupu odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie uviedol krátku úvahu spôsobom, že ozrejmil, čo treba rozumieť pod porušením práva na spravodlivý proces, avšak túto úvahu neaplikoval na konkrétny prípad. Označený dovolací dôvod bolo potrebné v intenciách predmetného sporu zhmotniť do polemiky o správnosti a zákonnosti postupu súdu prvej inštancie, ktorý vec rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Inými slovami, podľa žalobcu dovolateľ mal objasniť, či súd prvej inštancie mal a mohol v danej veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, pretože na uvedenú úvahu v ďalšom texte nenadväzovala žiadna konkrétna argumentácia ohľadom dôvodu, pre ktorý mal byť postup súdu prvej inštancie nesprávny, nezákonný a vadný. Žalobca tiež poznamenal, že v odvolaní a rovnako ani v dovolaní nebol zo strany žalovaného prezentovaný dôvod, pre ktorý sa nezúčastnil pojednávania vytýčeného na 5. októbra 2021 ospravedlňujúci (hoci aj len dodatočne) jeho neprítomnosť na pojednávaní. Súd prvej inštancie rozhodol na pojednávaní konanom rozsudkom pre zmeškanie, za splnenia zákonných predpokladov pre taký postup. Bolo právom žalobcu, dokonca povinnosťou právneho zástupcu žalobcu, navrhnúť postup podľa § 274 CSP za predpokladu, že okolnosti danej veci nasvedčovali naplneniu podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Žalobca ďalej argumentoval tým, že žalovaný proti rozsudku pre zmeškanie podal len odvolanie s odôvodnením, že súd prvej inštancie pochybil, keď v konaní neskúmal splnenie procesných podmienok. Z obsahu podania bolo však zrejmé, že procesné podmienky žalovaný stotožnil s pasívnou vecnou legitímáciou. Vecná legitímácia je z hmotného práva vyplývajúci stav určujúci, či je žalobca nositeľom subjektívneho práva a či je žalovaný nositeľom príslušnej hmotnoprávnej povinnosti. Jednalo sa preto o nesprávnu odvolaciu argumentáciu žalovaného. Žalobca tiež poznamenal, že žalovaný mal k dispozícii iný nástroj na zvrátenie vzniknutého stavu, a to návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 2 CSP, avšak taký návrh nepodal. Podotkol aj, že žalovaný žalobcovi zaplatil podstatnú časť z celkovej dlžnej sumy, rôznym spôsobom a z rôznych účtov, pričom doposiaľ nenamietol, že by na strane žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu. V neposlednom rade žalobca poukázal na to, že skutkovým základom kontumačného rozsudku bol žalobcom tvrdý skutkový stav. Dovolateľ sa v dovolaní venoval opisu

priebehu sporu (počnúc upomínacím konaním, cez konanie na súde prvej inštancie až po odvolacie konanie), osobitnú pozornosť pritom venoval námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. S poukazom na obsah dovolania, žalobca mal za to, že dovolateľ poňal mimoriadny opravný prostriedok ako ďalšie odvolanie. Dovolateľ identifikoval aj ďalší nedostatok v rozhodnutí odvolacieho súdu, a to že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. S touto časťou dovolania, z hľadiska skúmania danosti niektorého dovolacieho dôvodu, nebolo možné podľa žalobcu meritorne pracovať, pretože neobsahovala adekvátnu právnu argumentáciu. Mal za to, že keď už žalovaný podal dovolanie, mal v ňom uviesť relevantný dovolací dôvod (napr. podľa § 420 písm. f/ CSP) a následne tento dovolací dôvod (ktorý by sa mal zrejme vzťahovať k opodstatnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie formou rozsudku pre zmeškanie) ďalej rozvíjať. Podľa žalobcu sa z obsahu dovolania javí, že žalovaný nemá námietky proti forme rozhodnutia súdu prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie. V dovolaní nepredniesol námietky ako voči postupu súdu prvej inštancie, ani voči postupu odvolacieho súdu. Ťažisko svojej argumentácie nasmeroval do námietky o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, čím fakticky nastolil otázku správnosti alebo nesprávnosti právneho posúdenia veci súdmi nižšieho stupňa; dovolací dôvod podľa § 421 CSP ale žalovaný vo svojom dovolaní neoznačil. Žalobca v danej súvislosti uzavrel, že skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav a dovolací súd je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd, preto opis priebehu konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde nie je podstatný pre dovolacie konanie. Žalobca mal preto za to, že dovolanie nie je dôvodné a má byť zamietnuté. Súčasne navrhol zaviazat' žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania v prospech žalobcu v rozsahu 100%.

6 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

7 Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

8 Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9 Podľa ustanovenia § 440 CSP dovolací súd je dovolacím dôvodom viazaný.

10 Podľa ust. 447 písm. c/, dovolací súd odmietne dovolanie ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11 V posudzovanom prípade žalovaný vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ súdom zúčastneným na konaní vytýkal, že dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože sa dôsledne neoboznámili s obsahom žaloby, s vyjadreniami žalovaného a listinnými dôkazmi založenými v spise. Ďalej konajúcim súdom vytýkal nesprávne právne posúdenie veci v dôsledku ktorého rozhodnutiami vydanými vo veci došlo k závažnému procesnému pochybeniu. V danej súvislosti dovolací súd poznamenáva, že dovolanie žalovaného posudzoval podľa obsahu a pretože dovolateľ v texte dovolania namietol i nesprávne právne posúdenie veci konajúcimi súdmi, dovolací súd skúmal, či z obsahu predloženého dovolania nemožno vyabstrahovať i dovolací dôvod v zmysle § 421

CSP. Dospel však k záveru, že z obsahu dovolania nie je možné jasne vymedziť o aký dovolací dôvod (prípadne dovolacie dôvody) v zmysle § 421 CSP by sa mohlo jednať, keďže dovolateľ v texte podania len namietol nesprávne právne posúdenie veci a ďalšie skutočnosti nasvedčujúce úmyslu dovolateľa označiť i dovolací dôvod v zmysle § 421 CSP z neho nevyplývajú. Ak mal dovolateľ v úmysle namietnuť existenciu i niektorého z dovolacích dôvodov podľa § 421 CSP, nestačilo taký dôvod odôvodniť v súlade s § 432 CSP, a to nesprávnym právnym posúdením veci, dovolací dôvod bolo potrebné v texte dovolania vymedziť tak, aby bolo možné z obsahu dovolania jeho existenciu s určitosťou vyabstrahovať. Nie je úlohou najvyššieho súdu „hádať“, čo povedal dovolateľ, ale ani vyžadovať akúsi dokonalú formuláciu dovolanej otázky. Snaha advokátov by mala smerovať k tomu, aby právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto, aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie veci, ktoré pokladá dovolateľ za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť (I. ÚS 115/2020). Dovolací súd preto skúmal prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP.

12 Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry NS SR k ust. § 237 ods. 1 písm. f) OSP a judikatúry Ústavného súdu SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci, ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

13 Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

14 Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a súčasne dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo.

15 Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom (t.j. postupom priečiacim sa zákonu) znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu musí zároveň dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov. Postupom súdu však možno rozumieť len samotný priebeh konania, nie rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného návrhu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/228/2017, sp. zn. 2Cdo/220/2017, sp. zn. 3Cdo/110/2017, sp. zn. 4Cdo/128/2017, sp. zn. 5Cdo/45/2018, sp. zn. 7Cdo/35/2018, sp. zn. 8Cdo/56/2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017).

16 Dovolateľom namietaná nesprávnosť skutkových zistení súdov oboch inštancií nie je vada, ktorá by v

rozhodovacej praxi dovolacieho súdu bola považovaná za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože ak aj k takejto vade v spore dôjde (čo ale dovolací súd nie je oprávnený skúmať), nie je ňou znemožnená realizácia procesných oprávnení strany. Dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 442 CSP, podľa ktorého je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené, okrem preukazovania včasnosti a prípustnosti dovolania (§ 442 CSP). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. S poukazom na uvedené dovolacia námietka o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

17 Z obsahu dovolania ďalej vyplýva, že dovolateľ v ňom namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom i súdom prvej inštancie. Argumentáciu v danej súvislosti nasmeroval do námietky o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, čím nastolil otázku správnosti právneho posúdenia veci súdmi nižšieho stupňa. Je názoru, že v spore nie je pasívne legítimovaným subjektom, keďže obchodnoprávny vzťah na základe objednávky žalobcu na kúpu stavebného materiálu (ktorý je základom žalobou uplatneného nároku) vznikol nie medzi žalobcom a žalovaným, ale medzi žalobcom a spoločnosťou Coontent s.r.o., so sídlom Hlavná, Nová Stráž č. 7, Komárno, IČO: 51 111 136. Konajúcim súdom vytkol, že sa neoboznámili dostatočne s obsahom žaloby, vyjadreniami žalovaného a listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, čím dospeli k nesprávnym právnym záverom a vec nesprávne právne posúdili. Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, avšak ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, avšak samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá. Najvyšší súd Slovenskej republiky už podľa predchádzajúcej právnej úpravy (OSP) dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením veci (R 54/2012 a R 24/2017), pričom ani po 1. júli 2016 neexistuje žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť niektorej strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné práva. Pretože dovolateľ v uvedenom smere nesúhlasí s právnym posúdením pasívnej legitímácie žalovaného konajúcimi súdmi, dovolací súd konštatuje, že nesprávne právne posúdenie veci samo o sebe nepredstavuje vadu, ktorá by v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu bola považovaná za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

18 V nadväznosti na uvedené, dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 383/06). Strana sporu má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci sa o prípad nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia nejedná, pretože skutkové a právne závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré spolu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie tvorí logický celok, obsahuje dostatočnú argumentáciu k námietke nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, ktorú primerane rozviedol, a to na strane 4 a 5 (v bodoch 16 až 18 odôvodnenia) rozhodnutia.

19 Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že ak by aj dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzoval i z ust. § 421 CSP a dovoláciu otázky by vymedzil správne v súlade s § 421 v spojení s § 432 a § 433 CSP, čo sa v predmetnej veci nestalo, prípustnosť dovolania v zmysle § 421 CSP by v preskúmvanej veci bola obmedzená znením § 422 CSP. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolanie nie je prípustné v tzv. „bagateľných“ veciach, t.j. vo veciach, v ktorých napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Keďže predmetom daného sporu je zaplatenie sumy 1.298,23 € s príslušenstvom a minimálna mzda ku dňu začatia konania podľa § 422 ods. 2 CSP (13. januára 2021) predstavovala podľa zákona č. 663/2007 Z. z. sumu 623,-€, prejednaníu veci na základe dovolania podaného v zmysle § 421 CSP by bránil majetkový cenzus podľa § 422 ods. 1 písm. a/ CSP.

20 So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť a dôvodnosť dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ CSP nie je daná, preto jeho dovolanie odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

21 V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseníu nie je prípustný opravný prostriedok.